ကာတွန်း

ကိုရှုထူး (ပြည်)

ရုပ်ကွက်နဲ့ ပက်သက်လာရင်...

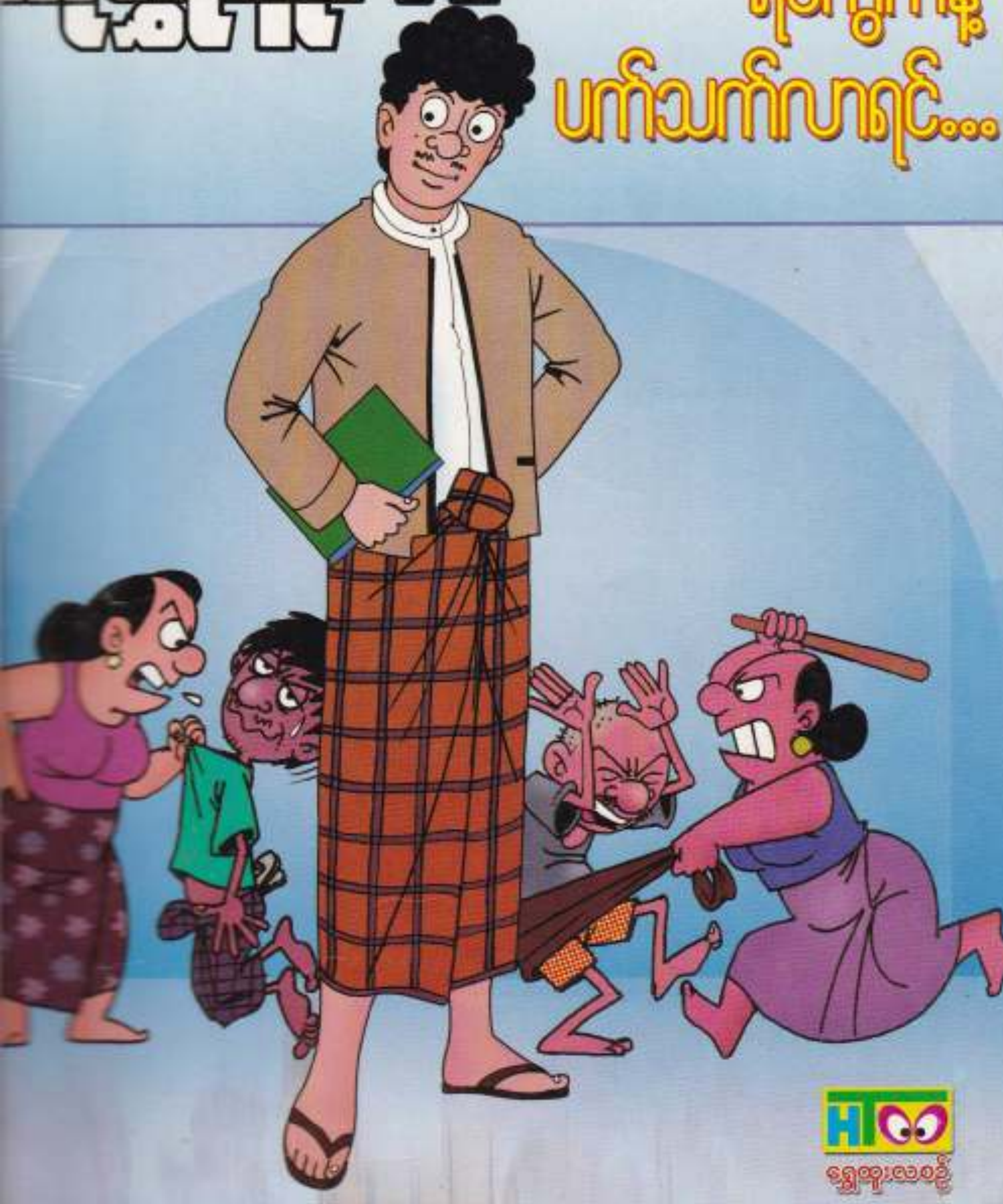

HT

ရွှေထူးသစ်ဦး

ရပ်ကွက်နဲ့ ပက်သက်လာရင်...

ရှင် ရှင်းပေးနေကျ ရပ်ကွက်ထဲက ပြဿနာတွေကို လေ့...ကျွန်မ ရှင်းပေးလိုက်တာ ပြီးသွားပါပြီ...
ပြေလည်သွားရင်ပြီးတာပဲ...အဓိကက ပြေလည်သွားဖို့မဟုတ်လား..
ကျွန်မ ဈေးသွားလိုက်ဦးမယ်..ထမင်းကြမ်းစားဖို့ ပဲပြုတ်ဝယ်ထားခဲ့တယ်..
မိချို ထွက်သွားတော့မှ ကိုအောင်တင့် စိတ်ထဲကကြိတ်ပြီး ချီးကျူးမိသွားတယ်...
ငါ့မိန်းမက ဘယ်သူ့ဦးလို့လဲ.. တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ငါ့အတွက် ကူဖော်လောင်ဖက်ရသွားပဲ....

ဗျိုး ဦးအောင်တင့်...
ခင်ဗျားမိန်းမ မီးချိုလှယ်ပုံ ကောင်းသလားဗျ...
ကောင်းတယ်..ခုဆို ရပ်ကွက်ထဲက ပြဿနာတချို့ကို ဖြေရှင်းပေးဖော်ရနေပြီဗျို့..ကျုပ်အတွက် ဝမ်းသာစရာပဲ...အဟဲ
အခုဆို ရပ်ကွက်ထဲက ပြဿနာမှန်သမျှ ကျုပ်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်တာဝန်ထား...ရှင်းတယ်နော်.. ကိုကျော်ကျက်ဟား..
ခင်ဗျားမိန်းမ အရှင်းကောင်းလို့ ကျုပ်တော့ ကလေးတခါပြုကြီးနဲ့ ဥက္ကာဖောက်ပြီထင်ပါရဲ့ ဦးအောင်တင့် ဂျယ်...အစ်...
ဘ...ဘ...ဘယ်လို ဘယ်လို...

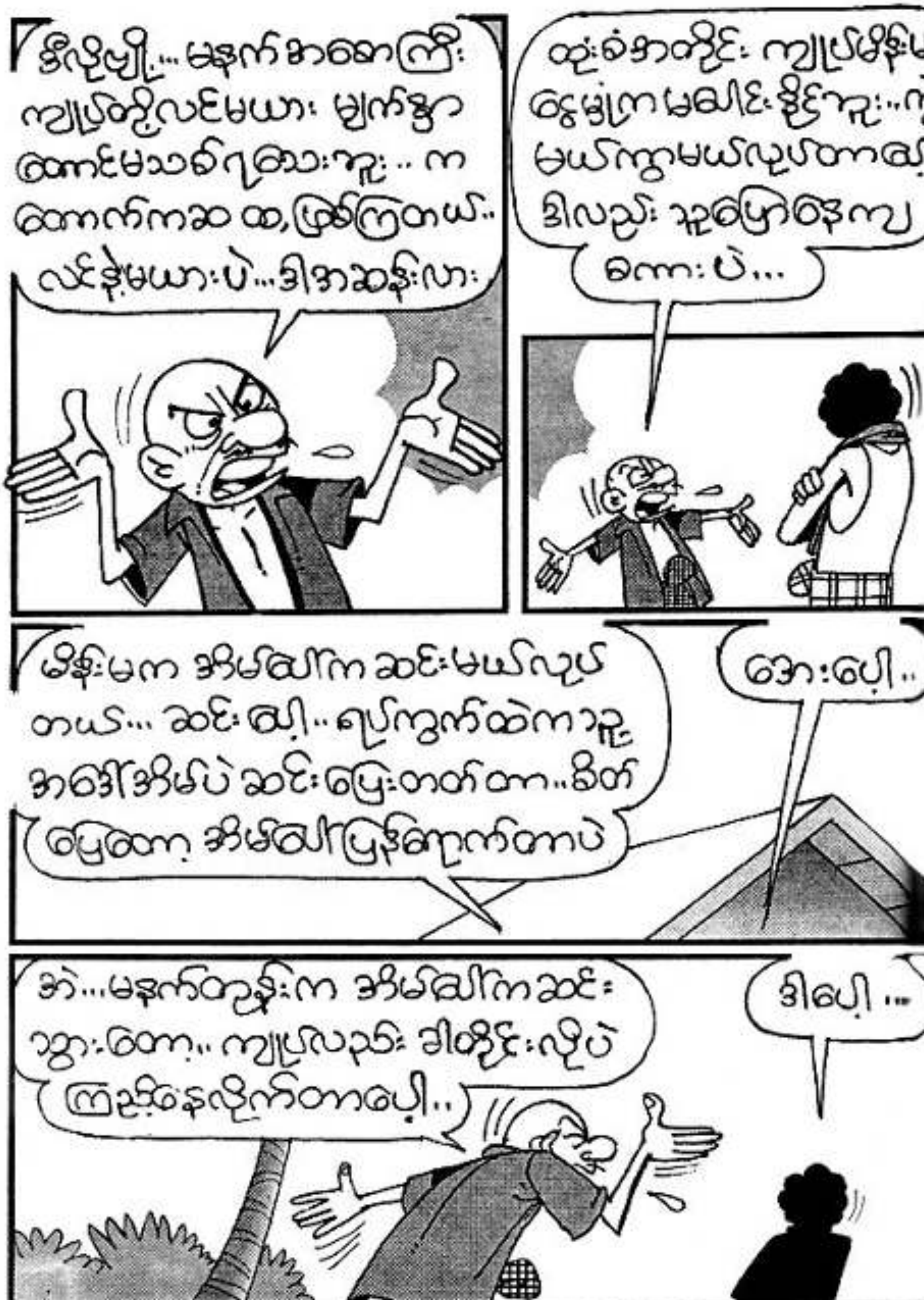
ဒီလိုမျိုး...မနက်အစောကြီး ကျုပ်တို့လင်မယား မျက်နှာ တောင်မသစ်ရသေးဘူး.. က တောက်ကဆ ထဖြစ်ကြတယ်.. လင်နဲ့မယားပဲ...ဒါအဆန်းလား
ထုံးစံအတိုင်း ကျုပ်မိန်းမ ငွေမှုံ့ကြာ မဆောင်းနိုင်ဘူး...ကဲ မယ်ကွာမယ်လုပ်တာပေါ့ ဒါလည်း သူပြောနေကျ စကားပဲ...
မိန်းမက အိမ်ပေါ်က ဆင်းမယ်လုပ်တယ်... ဆင်းပေါ့.. ရပ်ကွက်ထဲကဘူး အခေါ်အိမ်ပဲ ဆင်းပြေးတတ်တာ..စိတ် ပြေတော့ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်တာပဲ
အေးပေါ့..
အဲ...မနက်တုန်းက အိမ်ပေါ်က ဆင်း သွားတော့.. ကျုပ်လည်း ဒါတိုင်းလို့ပဲ ကြည့်နေလိုက်တာပေါ့..
ဒါပေါ့...

ဖြစ်ချင်တော့ သူ့အဒေါ်အိမ်ကို မသွားဘဲ.. ခင်မျိုးအိမ်ကို ရောက်သွားပါရောလား...
ကျုပ်အိပ်ပျော်နေတဲ့ အချိန် လာသွားတာ ထင်တယ်...
ဟုတ်မယ်...ခင်မျိုးနဲ့တွေ့ခဲ့ရင် မြေရာမြေကြောင်း ခင်မျိုးပြောမှာပဲ.. အဲဒါမှာ သူစိတ်ပြောင်းသွားနိုင်တာပေါ့
ခင်မျိုးမိန်းမနဲ့ ကျုပ်နဲ့မှ မတွေ့လိုက်တဲ့ဟာ...
အဲ့ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့...
ဦးမောင်တင့်မိန်းမ မိချိုနဲ့တွေ့ပြီး..မိချိုက လမ်းစရိတ်ထုတ်ပေးလိုက်တယ်ထင်ပါရဲ့..ရွာက သူ့အမေအိမ်ကိုပြေးပြီဗျ...ကျုပ်ကိုထားပြီး ပြေးပြီ... အီးဟီး...

အင်း...ဟုတ်ပြီ..ကျုပ်အိပ်ရာ ဦးတော့..ဆောဆောသီး ဒီး ပြဿနာတစ်ခုကို ဖြေရှင်း လေး လိုက်ရအုံးမယ်လို့...မိချို ပြောတာကိုး...
ဥက္ကာပါပဲ ဦးဆောင်တင့် ရယ်...ရှေး..
ကျုပ် လိုက် ဝေါ်ဖြစ်မယ် လမ်းခရီးက ငါးရာ လောက် တော့ ခုက လှည့်ဗျာ...
ဟေ.. အေးလေ.. ကျုပ်မှာလည်း ငါးကျပ်ပဲရှိတယ်.. ခုက...
ကျေးဇူးပဲဗျာ.. ဒီးမိန်းမ တွေ့ တဲ့နေရာမှာ နာပြီဘမှတ်လေ ရော့... ဟေးကော်...
ဒီပလည်း စိတ်ကြီးမနေပါနဲ့ ကိုကျော်ကဖားရယ်...လက်လွန် ခြေလွန်ဖြစ်ကုန်ရင် မကောင်း ဘူးနော်....
ငါ့ကို စိတ်ဆာအောင် ဆယ်ယှက်ပေးတဲ့ ဟာမ...တွေ့မယ်..

ဟယ်...ယောက်ျား...ခုန ထွက်သွားတဲ့လူက ကိုကျောက်ဖားမဟုတ်လား ဟင်...
အေး လေ.. သူ့မိန်းမကို နင် လမ်းစရိတ်ထုတ်ပေးလိုက်လို့ ရွာပြန်သွားတာ ဆိုပြီး...အခု သူ့မိန်းမရွာကို လိုက်သွားလေရဲ့...
ဟယ်.. တော်... ကျွန်မ ပေးလိုက်တာ ရွာပြန်ဖို့ လမ်းစရိတ်မဟုတ်ဘူး တော့... ဒုက္ခပါပဲ...
ဒ..ဒ..ဒါဖြင့်..
မနက်က ဘာမှမစားရသေးဘူး ဆိုလို့ ဈေးထဲမှာ မုန့်ဟင်းခါးသွားစားဖို့ ပိုက်ဆံပေးလိုက်မိတာ...

မုန့်စားပြီးလို့ အဒူ..နောက် က လိုက်လာနေပြီ။ ဘယ်မှ မသွားကြနဲ့တော်...
အေး..ငိုမလို ရယ် မလိုမျက်နှာနဲ့လာ ညည်းပြုနေတော့..
ဆောဆောစီးစီး ဆာရဲ့ အဆောက်မခံချင်ဘူး ဖေလ သူ့မိန်းမရှာကို လိုက်ခေါ် ဖို့ လမ်းစရိတ်ငါးရာကောင် ထုတ်ပေးလိုက်သေးတယ်
ဟယ်..
အဒူ...ကိုကျောက်ဖား ကို လိုက်သွားပြီ...ဟုတ် လား...ဘုရား ဘုရား
ရှာမှာ အဖေက အသက်ကြီး ပြီ...ကိုကျောက်ဖားက ဂုဏ်ဂုဏ် ဝါးဝါးပြောတက်တော့...ကျွန်မ အဖေတော့ ကျွန်မအတွက် ပူ ပင်သောက ရောက်တော့မှာ ကျိန်းသေနေပြီ...ဟင်..

မဖြစ်ဘူး... မဖြစ်ဘူး... ကျွန်မ ရှာကို အချိန်မီ လိုက်မှဖြစ်တော့မယ်... ဟုတ်တယ် မချို...
လိုက်မှ ဖြစ်မယ်ဆို လည်း လိုက်ပေါ့အေ
ကျွန်မကို လမ်းခရီးမှာ ငါးရာလောက်တော့ ကူညီ လိုက်ပါဦး မချိုရယ်... နော်...
အယ်...
အို... ဒီလိုလုပ် မငွေမှုံ... နင့်ယောက်ျားနဲ့ ကားကိတ်မှာတွေ့လို့ ရှာကိုမသွား ဖြစ်ဘူးဆိုရင်... ဒီငါးရာ ငါ့ပြန်ပေး နော်... ဟေ့.
ငါ့မှာလည်း မနက်ဖြန် ဈေးဖွင့်ထဲက ဖဲ့ပြီး ပေးလိုက် ရတာကြောင့် ပြောရတာပါ... စိတ်မရှိနဲ့ နော်...
စိတ်ချပါ... သွားမယ်နော်

ငါးရာတန်လက်ကကိုင်ရင်း ပြေးထွက်သွားရှာတဲ့ မငွေမှုံ ကို ငေးကြည့်ပြီး လင်မယား နှစ်ယောက်သား အတန်ကြာ ငေးငိုင်နေမိတာ အမှန်။
တစ်အောင့်ကြာတော့မှ…
အင်း.. ပြောမယ့်သာပြော ရှာယ်။ ဒို့တို့လင်မယား ဒီ နေ့ ဘဝင်ငွေမှရှိကြမှာ မဟုတ်ဘူး ယောက်ျား
အေး ဟုတ်ပါ့ဟ..
ဒါကြောင့်လည်း ပေးပြီးသား ကိုယ့်ကို ပြန်မမျှော်လင့်ပါနဲ့တော့.. နို့မှာနပွဲယော လို့ သဘောထား လိုက်ပါ မိန်းမရယ်...နော်..
ဖြဲတောင့်က ကင်မွှန် ချဉ်ပင်က မျက်ခုံ ပြ နေပြီယောက်ျားရ အဟိ…
နက်ဖြန်အတွက် ဖြဲထဲက အသီး အရွက်ကိုပဲ အား ပြုပြီး ချက်ပြုတ်တော့မယ် မှန်း ကြိုသိနေတယ်လေ..
နက်ဖြန် ကယ်မှာ အလှူ ရှိပါလိမ့်..

အပြင်ကပြန်လာတဲ့ကိုအောင်တင့် ကို မချိုက ဆီးကြိုပြီးတော့...
မှုန့်ကြော်တို့လင်မယား တောင် အခုလေးပဲ ထ,ပြန် သွားကြတယ်...
ဟေ...
ဧည့်စာရင်း လာတိုင်တာ မို့လား.. သူတို့အိမ် ဧည့်သည် ရောက်ပြန်ပြီထင်တယ်..
ဧည့်သည်မရောက်ဘူး...ဧည့် သည်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စ တိုင်ပင် ချင်လို့ဆိုပြီး ရောက်လာကြတာ..
ရှင်မရှိတော့ ကျွန်မနဲ့ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးပြီး အကြံကောင်းဉာဏ် ကောင်းတွေပါ ပေးလိုက်သေး တယ်လေ.. အဟင်း
ဟ.. ဘယ်ဆိုးလို့ လဲ ငါ့မိန်းမ...

အားလေး.. သူတို့ခမျာ တစ်နယ်တကျေးကနေလာပြီး စီးပွားရှာစား နေကြရှာတာ.. စီးပွားဖြစ်မယ်ကြံ လိုက်... ဧည့်သည်က, လာနှိပ်စက် လိုက်နဲ့.... ဟင်း...
ဟုတ်ပါ့.. ဟိုတလောက ဈေးကအပြန်... လင်မယားနှစ် ယောက်သား သူတို့အိမ်ထဲက နေအတင်းလှမ်းခေါ်လို့ ဝင် လိုက်ရသေးတယ်..
ဘာဖြစ်လို့ တဲ့လဲ..
သူတို့အိမ်ဝင်းထဲက အ ပင်တွေထဲမှာ ဧည့်လာဂမုန်း ပင်များရှိနေသလား သံသယ ရှိလို့ တဲ့... အဲဒါ... ဧည့်လာ ဂမုန်းပင်ကို အစ်မသိ တွေ့ လေမလားဆိုပြီး....
ဟဲ့.. ငါလည်းမတွေ့ဖူးဘူး... လို့ ပြောပြီး ထွက်လာခဲ့တယ်.. သူတို့လင် မယားကတော့ သည်းကြီးမဲကြီးရှာဖွေ ကျန်ခဲ့လေရဲ့.. အံ့ပါရဲ့တော်..

လာလိုက်တဲ့ ဧည့်သည်တွေကလည်း...လင့်ဘက်က အမျိုး... မယားဘက်က အမျိုးတွေချည့်ပဲတဲ့... မြို့မှာအခြေပြုတယ် ကြားလို့ ရွာကအမျိုးတွေက ရှုတ်ရှုတ်လာနေကြတာဆို
ပဲ...
တစ်ခါများဆို... ဧည့်သည်တွေပြုံပြီးကျတာ... သူတို့လင်မယား အိပ်စရာနေရာမရှိလို့ ငုတ်တုပ်မိုးလင်းတယ်
တဲ့...
အင်း... ဧည့်သည်နှိပ်စက်ရင်လည်း စိတ်ပျက်စရာပဲ...
အခုလည်း ဧည့်သည်မလာအောင် လုပ်တဲ့ နည်းလမ်းလေးများ ရှိလေမလားဆိုပြီး အကြံဉာဏ်လာတောင်းတာတဲ့
တော်ရေ့.
ပေးလိုက်ပြီ ဆိုပါတော့..
ကြားဖူးနားဝ နည်းလမ်းလေးတွေကို ထောက်သည် ချလိုက်တာပဲ...သင့်တော်ရာ မသင့်တော်ရာ စဉ်းစားပြီးမှ သုံးဖြတ်ကြလို့တော့
မှာလိုက်တာပဲ ...

ကိုမောင်တင့် တစ်ယောက် ရုံးကို စောစောရောက် နှင့်နေချိန်မှာ..
ကျွ ရုံးပေါ်ကို ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ရောက်စေသော်...ပြဿနာ ကြီးငယ်အသွယ်သွယ်မလာပါ...ပါ..ပါ...
ဟ..ဟေ့ကောင်မှုန်ကြောင် မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်နဲ့ ဖိုက္က...လမ်းမှာပိုက်ဆံ ကောက်ရလာပြီနဲ့တူတယ် ဘယ်လောက်လဲ..မှုန်းခမ်း
ဦးတင့်ကလည်းဗျာ..ပိုက်ဆံကောက် ရလို့ကတော့ ခုန်ပေါက်ပြီးပျော်ရွှင် နေမှာပေါ့..ခုဟာက..ပိုက်ဆံပျောက် လို့စိတ်ညစ်နေတာဗျ...ညစ်နေ တာ...ညစ်နေတာ....
အဟင်း..မင်း စိတ်ညစ်တဲ့ရုပ် က ဒါတိုင်းတွေ့နေကျပုံမျိုးမဟုတ် လို့မေးမိတာပါကွာ..ဒါနဲ့ ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်ပျောက်လို့လဲ..
ခုမပျောက်သေး ဘူး..မကြာခင်ပျောက် တော့မယ့်လက္ခဏာ ရှိတယ်....